

Cảm nghĩ về mái trường thân yêu của em

Author : Quản trị

Đề bài: Em hãy viết bài cảm nghĩ về mái trường thân yêu

Bài Làm

Có lẽ trong cuộc đời mỗi con người, quãng đời học sinh là quãng thời gian đẹp nhất, quý báu nhất, trong sáng nhất. Quãng thời gian ấy thật đẹp biết bao, chúng ta được sống trong một ngôi nhà rộng lớn, ngôi nhà thứ hai ấy không chỉ chứa thầy cô bạn bè, kiến thức, mà còn là nơi xây nên biết bao kỉ niệm, tình cảm. Và đối với tôi ngôi trường tiểu học chính là ngôi nhà mà tôi nhớ nhất, bởi chính nơi đây đã lưu giữ trong tôi biết bao cảm xúc, biết bao kỉ niệm đáng nhớ.

Ngôi trường tiểu học sẽ không khó để phát hiện khi nó được nằm ở một khu đất cách khu dân cư không xa, một nơi yên tĩnh và thanh bình.

Ngôi trường được bao quanh bởi những hàng cây xanh xum xuê lá, nhìn từ xa ngôi trường như một cây nấm màu xanh khổng lồ mọc lên sừng sững giữa một vùng trời quang. Đi từ xa đến gần điểm đầu tiên đập vào mắt chính là biển tên trường được sơn bằng một màu đỏ chói để phân biệt với những ngôi trường khác. Cổng trường được làm bằng sắt sơn màu xanh và luôn dang rộng đôi tay để đón học sinh đến trường. Vào bên trong trường ấn tượng đầu tiên chính là hai hàng cây xanh đứng thẳng tắp, hai bên là hai dãy nhà học của học sinh được sơn một màu vàng tươi mới. Bên cạnh dãy nhà dành cho học sinh lớp 4 lớp 5 là khu sinh hoạt chung, đó là nơi chúng tôi thường tụ tập lại để ăn uống và nghỉ ngơi sau mỗi giờ học bài căng thẳng.

Tôi học ở tầng trên cùng, từ trên tầng nhìn xuống ngôi trường mới khang trang và đẹp để làm sao, ngôi trường dường như cũng biết thay đổi theo các mùa trong năm. Vào mùa xuân ngôi trường khoác lên mình một màu xanh tươi trẻ, mơn mớn tràn ngập sức sống, mùa thu mùa lá rụng ngôi trường lại trở lên lung linh man mác bởi những tầng lá vàng, trở lên đẹp bởi những trò chơi tung lá của những cô cậu học trò nghịch ngợm, mùa đông tuy lạnh nhưng ngôi trường ấy không lạnh chút nào bởi nó được sưởi ấm từ sức ấm của, từ sự ngây thơ hồn nhiên của những cô cậu học trò đến tình người, sự ấm áp của thầy cô, sang mùa hè ngôi trường không nóng khi được tưới mát từ những hàng cây xanh um tùm. Mỗi ngày hè nóng lử bạn chúng tôi thường tập trung quanh gốc cây bàng rồi cùng chơi cùng hát thật là vui.

Cảm nghĩ về mái trường thân yêu

Ngôi trường ấy đã đọng lại cho tôi biết bao nhiêu kỉ niệm làm sao có thể quên, từng phòng học lúc nào cũng vang lên lời giảng bài ân cần, rồi tiếng phát biểu đồng ý hay tiếng cười nói hồn nhiên, vô tư, trong sáng của những bạn học sinh.

Tôi yêu lắm nơi này, làm sao có thể quên từng hàng cây ghế đá từng khoảng sân trường mà ngày ngày chúng tôi vẫn cắp sách tới trường vẫn đùa vui, làm sao có thể quên từng cái cây mà chúng tôi thường chơi trò chốn tìm rồi thi nhau khắc tên lên nó. Rồi còn lớp học nơi chúng tôi có những tiết học sôi nổi, những giờ học bổ ích, những trò đùa nhau của lũ học sinh nghịch ngợm phá phách ... tất cả làm sao có thể quên. Và nơi đây cũng lưu giữ bao kỉ niệm đẹp về những người thầy cô, những đứa bạn bè mà tôi yêu quý.

Những người thầy, người cô, những con người tận tâm với nghề đang ngày ngày thực hiện công việc trồng người, đang miệt mài với công việc để đưa thế hệ trẻ những con chim còn non nớt như chúng tôi cập bến an toàn. Với tôi thầy cô như những người cha, người mẹ hiền luôn dịu dàng mà nghiêm khắc dạy dỗ chúng tôi thành người. Còn những người bạn lại là những người đồng hành tuyệt vời luôn sát cánh luôn chia sẻ, đồng hành cùng tôi trên con đường học tập và vui chơi. Để rồi tất cả như những người anh, người chị, những người thân thiết đồng hành cùng tôi, tồn tại trong một phần cuộc sống của tôi và cùng sống trong một đại gia đình lớn. Mỗi khi buồn chỉ cần có bạn bè ở bên chỉ cần nghe những lời nói quan tâm hỏi han ân cần câu thầy cô tôi lại thấy lòng ấm hơn và mình thật may mắn khi được học tập tại đây.

Ngôi trường thân yêu còn ghi dấu biết bao kỉ niệm vui bởi những ngày rộn rã đón chào một năm học mới, những cuộc thi thể thao do nhà trường tổ chức, rồi những buổi liên hoan, những ngày của đất nước của thầy cô. Nơi đây không chỉ lưu giữ những kỉ niệm đẹp mà còn cả những tháng ngày căng thẳng ôn thi, những giây phút nghẹn ngào của những bạn học sinh sắp xa trường, những lời nói bịn rịn dặn dò nhau rồi những tấm ảnh kỉ niệm... ôi những thứ đó làm sao có thể quên.

Thời gian cũng đã thấm thoát trôi đưa tôi cũng đã dần phải xa trường, những ngày tháng với đầy ắp những kỉ niệm đang dần trôi đi để lại cho tôi thật nhiều tiếc nuối và kì vọng về những tháng ngày sắp tới. Có những lúc nhớ lại những kỉ niệm tôi lại thấy lòng man mác, những kỉ niệm dâng lên làm lòng tôi xao xuyến đến khó tả, rồi đây tôi sẽ học ở một ngôi trường mới quen thêm được nhiều bạn mới nhưng làm sao tôi có thể quên được những tháng ngày nơi đây, những năm tháng đầy ắp tiếng cười, đầy ắp những kỉ niệm, nhưng ai rồi cũng phải lớn cũng phải rời xa cái hiện tại để đến với những cái mới nhưng chắc chắn một điều rằng ngôi trường này sẽ mãi là ngôi nhà thứ hai của tôi.

Tuổi thơ trôi đi, bánh xe thời gian không chờ đợi một ai nhưng dù có thế tôi vẫn ước thời gian có thể ngừng quay để tôi đây lâu thêm một chút, nhớ thêm một chút. Nhưng dù có như thế nào đi nữa thì ngôi trường tiểu học thân yêu ấy sẽ luôn sống mãi trong tôi, sống mãi trong kí ức và trong tim tôi để mỗi lần nhớ đến tôi lại cảm thấy thật đẹp và bình yên.